

ONIEMIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m oni(e)mi(o)ny.

Składnia dopełnienia sprawcy: oniemiony od kogo.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. oniemić.

Którego pozbawiono zdolności mowy, niemy: A tám był między nimi człowiek od czártá ogłufzony y oniemiony: y wnet go przywiedli do niego [Et adducunt ei surdum et mutum Mar 7/32] RejPos 204v.

Synonim: niemy.

Cf OMIENIEĆ

AK